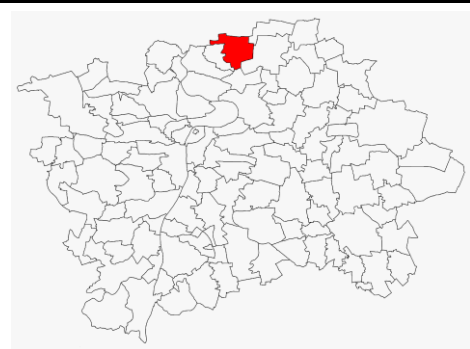

Katastrální území	DOLNÍ CHABRY	
Připojeno ke Praze	1968	
Městská část	Dolní Chabry	
Správní obvod	Praha 8	
Obvod hl. m. Prahy	Praha 8	
Údaje o linkách MD k datu 31.12.2024		
Textový popis k roku 2001	Počet obyvatel 2021: 5035	
Poslední úprava obsahu: 17.1.2025 16:54	Rozloha: 498,9 ha	

Linky VD DOLNÍ CHABRY		
Z historických autobusových obsažena pouze základní obslužná linka od r. 1956		
linka	*	†
b-01032	28.05.1956	01.06.1969
a-162	02.06.1969	
a-04 (04/Šk)	01.09.1969	22.12.1972
a-152/II	02.01.1973	25.03.1983
a-202/II	05.02.1975	
a-181	14.05.1980	08.05.2008
a-409	28.03.1983	02.09.1990
a-370	30.09.2001	
a-373	30.09.2001	
a-374	30.09.2001	
a-371	01.10.2001	
a-372/II	26.06.2004	
a-169/II	27.02.2006	
a-958 (608)	12.12.2010	
a-913	08.10.2017	
a-411/III	03.09.2023	

viz jízdní řád níže

Šk
příměstská
příměstská
příměstská
příměstská
příměstská
noční, příměstská
noční
příměstská

DOLNÍ CHABRY

Na severním okraji hlavního města leží městská část Dolní Chabry. Někdejší vesnice podobného jména, Horní Chabry, je její součástí. Protože Dolní a Horní Chabry v průběhu desetiletí už prakticky splynuly, v povědomí lidí už dnes existuje většinou jen jméno městské části i jediného katastrálního území. Dolní Chabry vznikly v okolí kostela sv. Jana Křtitele (též se dříve udával název kostel Stětí sv. Jana). Jak dokazuje archeologický výzkum, vesnice tu vznikla zřejmě už v 10. století, ačkoliv první písemná zmínka o ní pochází z roku 1273. Předrománskou církevní stavbu nahradil asi ve třetí čtvrtině 12. století dnešní jednolodní románský kostel,

upravený částečně v 18. století. Dávné období, kdy v této lokalitě žili Keltové, připomíná „zka-menělý slouha“, menhir u domu č.p. 542.

Na počátku 20. století bylo v Dolních Chabrech 47 domů se 444 obyvateli. Ves se původně jmenovala Chrabry, což na první pohled svědčí o odvaze původních obyvatel. Vystřídalo se tu mnoho majitelů – Strahovský klášter, Pražané, císař Zikmund, částečně byly dány do zástavy Novému, dílem Starému Městu. V 16. století se dostaly do majetku Bryknarů z Brukštejna a díky tomu patřily na řadu let k libeňskému panství. Teprve v roce 1719 byly k panství přikoupeny i Horní Chabry. Ty měly své jádro přibližně v místech dnešních ulic Kobyliské a Na pěšině. V roce 1469 je Jiří z Poděbrad postoupil Novému Městu, do jehož majetku fakticky patřily až do roku 1719, kdy byly prodány a připojeny k libeňskému panství. Na počátku 20. století měly 25 domů a 256 obyvatel. V období první republiky vznikla osada Stejskalova kolonie vymezená dnešními ulicemi U větrolamu a Pod větrolamem, která se později rozrůstala severním směrem až fakticky dosáhla zástavby Horních Chaber. Samostatná obec Dolní Chabry vznikla v polovině 19. století. Částí Dolních Chaber dlouho byla i osada Čimice, která vytvářela samostatné katastrální území s 21 domy a 157 obyvateli. Obydlená část Čimic byla připojena ku Praze už v roce 1960, aniž by se v moderní době staly samostatnou obcí. Dolní Chabry (včetně zbytku katastrálního území Čimice) se administrativního spojení s Prahou dočkaly až v roce 1968. V době připojení ku Praze měla obec bezmála dva a půl tisíce obyvatel.

Dolní i Horní Chabry měly výhodnou polohu v těsné blízkosti významné komunikace, tzv. rumburské silnice vybudované v roce 1818 (dnešní Ústecká). Do obou vesnic vedly krátké odbočky – do Dolních Chaber okresní silnice „od státní silnice k rozcestí brneckému“ od roku 1901, do Horních Chaber silnice do Ďáblic (z roku 1895) a Čakovic, kde bylo od roku 1872 železniční nádraží. K němu to bylo přes pět kilometrů, tedy pěšky asi hodinu a čtvrt. Za tu dobu se dalo snadno dojít i k libeňské vychovatelně, kam od roku 1910 jezdila elektrická tramvaj. Zajímavou možností o něco bližšího železničního spojení skýtala pěší cesta přes samotu Brnky do vltavského údolí a přívozem na nádraží v Roztokách. Čimice (a Bohnice) byly napojeny okresní silnicí z roku 1912,

Mezi důležité, byť jen příležitostně potřebné dopravní směry, patřily cesty do Karlína, kde bylo okresní hejtmánství, do Zdib, kde byla pošta (velmi stará, sloužila už od roku 1835; přímo v Dolních Chabrech byla pošta zřízena až v roce 1955) a také na Prosek, kde byla fara.

Dolní Chabry bývaly vždy typickou zemědělskou obcí a prakticky nikdy tu nebyl žádný průmysl, i když ležely při hlavní silnici. Jen koncem 19. století tady byly učiněny pokusy o dolování zlata. V moderní době vstoupily do povědomí Pražanů především zřízením rozsáhlé skládky komunálního odpadu.

Dolní Chabry měly to štěstí, že zažily provoz jedné z nejstarších českých autobusových linek. Už v roce 1912 zahájil mělnický podnikatel František Černý třemi autobusy značky Laurin & Klement provoz na lince Mělník – Praha, kterou mohli k cestě do Prahy využít i Chaberští. Aby linka obsloužila co nejvíce obcí, jezdila po dnešním pražském území přes Březiněves do Ďáblic, Dolních Chaber, Kobylis, Libně, Karlína a na Josefské náměstí. V pracovní dny jezdily čtyři páry spojů a cesta z Chaber na Josefské náměstí trvala asi 25 minut. Slibně vyhlízející provoz přerušila poměrně brzy první světová válka.

Od 11. ledna 1922 zavedla Československá pošta linku č. 682 Praha – Vodolka (nyní Odolena Voda), zpočátku uváděnou společně s linkou 683 do Bohnic; není tedy zcela zřejmé, zda linka 682 nebyla původně vedena přes Bohnice. Nejpozději od následujícího roku se však již prokazatelně jednalo o samostatnou linku, vedenou z Kobylis přímo do Chaber. V roce 1924 jezdily ve směru od Zdib do Prahy z křižovatky u Dolních Chaber dva spoje (a stavělo se i u Horních Chaber). Ranní končil v Libni u poštovního úřadu 22, polední také, ale o nedělích a svátcích dojížděl přes centrum Prahy až do poštovních garáží na Vyšehradě, později do Vršovic. V roce 1933 linku převzalo ČSD a v roce 1950 ČSAD. Nepřetržitá existence linky svědčí o jejím základním významu; v jízdních řádech ČSAD byla uváděna na prvním místě pod nezměněným číslem 01001 (resp. 10010) až do roku 1995 a jako samostatná zanikla až v roce 1997. Neméně důležitou byla linka do Vodochod, jezdící v soukromé podobě už od roku 1931. V 50. letech, již za provozu ČSAD, její spoje končily buď v Kobylisích u tramvaje nebo dojížděly až na Florenc. Přes

Chabry

